

Sygn. akt II K 104/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział II Karny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia SO Dominik Bogacz

Ławnicy: Barbara Gonera, Mirosław Gruk

Protokolant: Katarzyna Kilan

w obecności oskarżyciela publicznego: prokurator Małgorzaty Ziernickiej-Łubianki z Prokuratury Rejonowej w Myszkowie

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 sierpnia 2016 r., 19 września 2016 r., 26 października 2016 r. i 9 listopada 2016 r.

sprawy G. P. (1)

syna W. i G. z domu T.

urodz. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 9 grudnia 2015 roku w miejscowości S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim sprawcą, posługując się nożem oraz innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem w postaci nożyczek, zastosował przemoc polegającą na zadaniu ran ciętych ucha, bicia i kopaniu po ciele oraz głowie S. K. (1), czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy, stłuczenia twarzoczaszki, stłuczenia prawej małżowiny usznej, złamania kości nosa, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni oraz grożąc pozbawieniem życia S. K. (1), jego żonie S. K. (2) oraz małoletniej córce A. K. (1) lat 9 oraz grożąc odcięciem palców u rąk oraz podcięciem szyi S. K. (1) i S. K. (2), dokonał nadto skrupowania rąk plastikową opaską, czym doprowadził S. K. (1) i S. K. (2) do stanu bezbronności, po czym zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: telewizora marki L. (...) cale wraz z pudełkiem i kablem zasilającym szt. 1 o wartości 600 zł, torby koloru czarnego z napisem (...) szt. 1 o wartości 35 zł, zestawu do strzyżenia włosów składającego się z maszynki do strzyżenia wraz z akcesoriami i trymera o wartości 15 zł, tabletu marki P. (...)(...) o wartości 240 zł, torby biodrowej koloru szaro- czarnego wraz z opakowaniem o wartości 12 zł, maszynki do strzyżenia włosów marki (...) o wartości 25 zł, zestawu wiertel składającego się z dwóch opakowań wiertel z napisem S., zestawu wiertel bez oznaczenia i dwóch sztuk wiertel rozmiar 9 i 8 o wartości 27 zł, telefonu komórkowego marki N. koloru czerwonego nr (...) o wartości 35 zł, telefonu komórkowego marki (...) nr (...) bez szybki wyświetlacza o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki (...) bez nr (...) koloru czarnego ze stłuczoną szybką wyświetlacza zewnętrznego o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki (...) bez nr (...) koloru szarego ze stłuczoną szybką o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki N. nr (...) koloru czarnego o wartości 23 zł, telefonu komórkowego marki P. nr (...) o wartości 25 zł, telefonu komórkowego marki N. nr (...) bez tylnej klapki i baterii o nieustalonej wartości, pilot do dekodera koloru czarnego z napisem (...) o wartości 20 zł, trzech sztuk zwijanych miar o długości 3, 5 i 7,5 m o wartości 24 zł, modemu marki H. nr (...) o wartości 60 zł, modemu marki (...) koloru białego o wartości 19 zł, okularów przeciwsłonecznych o nieustalonej wartości, latarki z napisem (...) o wartości 5 zł, latarki z metalu o długości 14 cm

o wartości 4 zł, pompki do roweru koloru czerwonego z napisem(...)o wartości 10 zł, kabla euro rtv o długości 1 m o wartości 3 zł, torby z napisem (...) o wartości 15 zł, dwóch sztuk obejm metalowych o wartości 9 zł, noża z tworzywa sztucznego koloru biało- zielonego o wartości 3 zł, kabla zasilającego N. o wartości 5 zł, opakowania z nożami do tapet o wartości 8 zł, zapalniczki z napisem P. M. o nieustalonej wartości, dwóch ładowarek koloru czarnego o wartości 20 zł, przedłużacza do słuchawek z napisem (...) o wartości 5 zł, dwóch ładowarek z napisem N. o wartości 40 zł, ładowarki z napisem (...) o wartości 18 zł, ładowarki z napisem P. o wartości 25 zł, ładowarki z napisem N. o wartości 20 zł, trzech silniczków wykonanych z metalu o wartości 15 zł, dwóch sztuk obrączek, jednej o wartości 250 zł oraz drugiej o nieustalonej wartości i nieustalonej karty bankomatowej, o łącznej wartości około 1719 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonych,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

II. w tym samym miejscu i czasie jak w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim sprawcą, posługując się nożem, zastosował przemoc polegającą na: zadaniu ran ciętych ręki, bicia i kopania po całym ciele oraz poparzenia palącym papierosem na karku A. S., czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, trzech liniowych otarć naskórka przyśrodkowej powierzchni przedramienia prawego o wym. 3 cm na 4 cm, oparzenie I stopnia skóry karku o wym. 2 cm na 3 cm, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni oraz grożąc pozbawieniem życia z przystawionym nożem na szyi, zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: telefonu komórkowego marki N. oraz papierosów o łącznej wartości około 50 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

III. w dniu 9 grudnia 2015 roku w miejscowości S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi dwoma nieletnimi sprawcami, posługując się nożem, zastosował wobec A. K. (2) przemoc polegającą na: biciu, szarpaniu i kopaniu po ciele, czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy z wybroczynami krwawymi w okolicy obu policzków, otarć naskórka w okolicy między łopatkowej oraz barku prawego, stłuczenia kręgosłupa piersiowo- lędźwiowego, głębokich otarć okolicy lędźwiowo-krzyżowej, stłuczenia okolicy lędźwiowej, liniowego otarcia naskórka w obrębie lewego podżebrza i śródbrzusza o dł. 15 cm, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni i na przykładaniu do ciała ostrza noża, rozebraniu do naga, a następnie zabrudzeniu ciała i twarzy odchodami zwierzęcymi w/w pokrzywdzonego i po doprowadzeniu go do stanu bezbronności poprzez obezwładnienie w postaci siadu okraciem na tułowiu, grożąc A. K. (2) pozbawieniem życia zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci jego odzieży o łącznej wartości około 100 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego, a następnie nakłonił ustalonego nieletniego do utrwalenia na telefonie komórkowym wizerunku nagiego A. K. (2) bez jego zgody,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 191a § 1 przy zast. art. 11 § 2 k.k.

IV. w dniu 25 października 2015 roku w S. kierował groźbę karalną

pozbawienia życia pod adresem S. R., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

V. w dniu 25 października 2015 roku w S. dokonał naruszenia czynności narządu ciała S. R., poprzez kopanie po głowie i tułowiu oraz uderzaniu pięścią w głowę, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy oraz zasinienia oczodołu prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego G. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 280 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu jedną karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;
2. oskarżonego G. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. oraz art. 18 § 2 k.k. w związku z art. 191a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 280 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;
3. oskarżonego G. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
4. oskarżonego G. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach 1-4 wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;
6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 października 2015 roku godz. 12.30 do dnia 27 października 2015 roku godz. 11.30 oraz od dnia 9 grudnia 2015 roku do dnia 9 listopada 2016 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
7. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci metalowego ostrza noża kuchennego, ośmiu sztuk niedopałków, dwóch sztuk plastikowych zacisków elektrycznych, dwóch kopert koloru białego ze śladami spodu obuwia, kartki koloru białego ze śladami spodów obuwia, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych Nr I/5/16/P, pod pozycją 4, 6,7, 11,12,13 na k. 399-404 akt;
8. na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych:
 - S. K. (2) nawiązkę w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych
 - S. K. (1) nawiązkę w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych
 - A. S. nawiązkę w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych
9. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:
 - a) adw. L. S.-Z. kwotę 1712,16 zł (jeden tysiąc siedemset dwanaście złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT,
 - b) adw. P. B. (1) kwotę 1195,56 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT,

c) r. pr. D. J. kwotę 1195,56 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT;

d) r. pr. J. B. kwotę 1195,56 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT;

10. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Barbara Gonera SSO Dominik Bogacz Mirosław Gruk

Sygn. akt II K 104/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2015r. około godziny 9:00 S. R. wraz z sąsiadem A. Z. (1) udali się do lokalu wyborczego w S. aby oddać głos w wyborach parlamentarnych. Po oddaniu głosu S. R. oraz A. Z. (2) udali się w okolice sklepu (...) znajdującego się na ul. (...) w S. aby kupić piwo. Po zakupach udali się za budynek sklepu by wypić piwo, tam spotkali R. W., M. S., młodych nieznanych mężczyzn oraz G. P. (1), który był mocno pijany. Kiedy G. P. (1) zobaczył S. R. zaczął go bez powodu zaczepiać, rzucił w jego kierunku petardę hukową, która wybuchła w jego pobliżu. Jedna ze znajdujących się pod sklepem osób zwróciła uwagę G. P. (1) aby tak nie robił bo może komuś zrobić krzywdę na co G. P. (1) zareagował śmiechem. Po chwili G. P. (1) bez powodu podszedł do S. R. i nic nie mówiąc uderzył go dwa razy pięścią w głowę. S. R. odwrócił się od G. P. (1) licząc, że przestanie ale ten dalej okładał go pięściami po głowie. S. R. chcąc uniknąć obrażeń pochwycił G. P. (1), powalił go na ziemię i chwilę przytrzymał aby G. P. (1) ochłonął. Kiedy G. P. (1) poprosił S. R. aby ten go puścił, pokrzywdzony go puścił. Kiedy S. R. puścił G. P. (1) ten podniósł się z ziemi, rozebrał od pasa w górę i popychając S. R. przewrócił go na ziemię, następnie zaczął go kopać po całym ciele zadając mu około 5-6 ciosów nogami. Jednocześnie oskarżony groził pokrzywdzonemu S. R., że go zabije. Z uwagi na okoliczności zdarzenia słowa te wzbudziły w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że mogą zostać spełnione. S. R. prosił będących na miejscu ludzi o pomoc, lecz wystraszeni sytuacją pochowali się za sklep i nie udzielili mu pomocy. Kiedy G. P. (1) przestał kopać S. R., S. R. wstał i zaczął wycofywać się przez plac poza ogrodzenie, następnie udał się do domu gdyż bał się, że G. P. (1) będzie dalej go bił. Po drodze wszedł do domu znajomego W. B. i poprosił go o powiadomienie Policji. Po przyjeździe funkcjonariuszy wspólnie udali się na miejsce zdarzenia pod sklep. W wyniku szarpaniny G. P. (1) zdarł kurtkę S. R. w której znajdowały się okulary oraz dowód osobisty. Po przyjeździe na miejsce wraz z funkcjonariuszami Policji S. R. znalazł należącą do niego kurtkę oraz okulary, kurtka była porozrywana, a okulary zniszczone (z okularów zostało jedynie szkiełko). Ponadto w wyniku zdarzenia sweter oraz koszula S. R. zostały porozrywane oraz zakrwawione krwią pochodzącą z nosa poszkodowanego S. R.. Następnie S. R. został przewieziony karetką pogotowia do szpitala w C. na ul. (...). W wyniku zdarzenia pokrzywdzony S. R. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy oraz zasinienia oczodołu prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni. Po zatrzymaniu G. P. (1) w tym samym dniu przeprowadzone badanie wykazało u niego stężenie alkoholu: I badanie godz. 12:39 – 1.16 mg/l, II badanie godz. 12:42 -1.12mg/l w wydychanym powietrzu.

(dowody: protokół przesłuchania świadka M. P. k. 15-16, protokół przesłuchania świadka G. P. (2) k. 47-48, 380-381, protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie pokrzywdzonego S. R. k. 159-161, protokół przesłuchania świadka A. Z. (1) k. 167-168, protokół przesłuchania podejrzanego G. P. (1) k. 184-185, 316-320, protokół przesłuchania świadka E. S. k. 217-218, protokół przesłuchania świadka E. P. k. 225-226, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 165, dokumentacja leczenia 174-177, opinia sądowno-lekarska k. 436-437)

W dniu 9 grudnia 2015r. w godzinach przed południowych A. K. (2) wybrał się na poszukiwania złomu w miejscowości S.. Około godziny 11:00 w okolicy kompleksu gruntów ornych w S. ok. 400m od końca ul. (...) zauważył rozebranych do pasa, palących ognisko, znanych mu G. P. (1), S. P. oraz D. Ż.. Zauważywszy trójkę młodych mężczyzn A. K. (2) chcąc uniknąć spotkania próbował ominąć mężczyzn lecz ci zauważywszy go podbiegli do niego. Gdy do niego dobiegli to G. P. (1) otwartą dłonią uderzył bez powodu A. K. (2), w wyniku uderzenia A. K. (2) przewrócił się na ziemię. Wtedy G. P. (1) trzymając leżącego A. K. (2) za ubranie zapytał go co tu robi, A. K. (2) odpowiedział, że zbiera złom. G. P. (1) poinformował A. K. (2), że może pozbierać złom z opon które spalili w ognisku. A. K. (2) nie zdecydował się zbierać tego złomu, mężczyźni odeszli od niego, wtedy A. K. (2) w pobliżu znalazł starą wersalkę, z której zabrał metalową siatkę i kierował się w stronę skupu złomu. Gdy A. K. (2) wszedł w boczną drogę mężczyźni ponownie go wołali by ten do nich przyszedł. A. K. (2) nie chciał podejść do mężczyzn więc ci ponownie do niego przybiegli. Wtedy jeden z napastników powiedział do drugiego by ten „wypłacił mu z liścia”. Wtedy to G. P. (1) lewą pięścią uderzył A. K. (2) w lewą skroń w wyniku uderzenia uszkodzony upadł na ziemię. Wówczas G. P. (1) trzymał leżącego A. K. (2) na ziemi, wtedy jeden z napastników powiedział aby rozebrać ofiarę. Wtedy to G. P. (1) naciągnął na twarz leżącego A. K. (2) czapkę i postanowił rozebrać obezwładnionego A. K. (2). G. P. (1) rozebrał A. K. (2) do naga pozostawiając mu jedynie naciągniętą na twarz czapkę. W tym momencie na miejsce zdarzenia przybył kolega napastników J. K., którego tego dnia rano poinformowali, iż udają się w okolice „kamionek”, widząc co robią jego koledzy przed obawą, iż jemu zrobią to samo co pokrzywdzonemu A. K. (2) stał z boku i przyglądał się biernie całej sytuacji. W dalszej kolejności po rozebraniu A. K. (2) G. P. (1) uderzył go ok. 3-4 razy w okolice nerek. Wtedy to S. P. poprosił G. P. (1) aby ten nie bił A. K. (2), z uwagi na fakt, iż zgodnie z poleceniem G. P. (1) zamierza nagrać nagą ofiarę. Gdy S. P. nagrywał leżącego A. K. (2) to G. P. (1) wyciągnął nóż i klęcząc na głowie ofiary przystawił mu go do szyi po czym powiedział „nagrywaj jak urznę mu łeb”, „ty(...) jak nie znajdziesz roboty to ci łeb urznę”. Następnie pozostawiając leżącego A. K. (2) na ziemi kazali mu odliczać do 52. W międzyczasie napastnicy zaczęli się oddalać od ofiary, jednakże w odległości kilku metrów od leżącego A. K. (2) G. P. (1) dostrzegł leżące krowie odchody, wziął w rękę odchody i ponownie podbiegł do leżącego na ziemi A. K. (2), przyklęk kolanem na ciele ofiary i zaczął smarować go odchodami początkowo po twarzy pod naciągniętą czapką, następnie po całym ciele, całą sytuację filmował z boku S. P.. W dalszej kolejności G. P. (1) ponownie kazał ofierze odliczać do 52 i powiedział że jak doliczy to może odejść. Zanim G. P. (1) z kolegami oddalili się z miejsca zdarzenia zagroził A. K. (2), że jeżeli powiadomi Policję to mu „łeb urznie”. Kiedy A. K. (2) doliczył do 52 podniósł się z ziemi, napastników już nie było zaczął więc szukać ubrania, którego jednak nie znalazł bowiem napastnicy ubranie wrzucili do ogniska i spalili. W związku z tym udał się on przez pola i las do znajomego A. Z. (1), któremu opowiedział o zdarzeniu. A. Z. (2) dał ubrania A. K. (2) oraz poczęstował go herbatą. Po wszystkim A. K. (2) poszedł do domu gdzie się przebrał. Opowiedział o zajściu swojemu bratu K. K. (1) i położył spać. Następnego dnia złożył zawiadomienie na Policji. W wyniku zdarzenia A. K. (2) doznał stłuczenia głowy z wybroczynami krwawymi w okolicy skroniowej lewej, stłuczenia twarzy z wybroczynami krwawymi w okolicy obu policzków, otarć naskórka w okolicy między łopatkowej oraz braku prawego, stłuczenia kręgosłupa piersiowo-łędźwiowego, głębokich otarć okolicy łędźwiowo krzyżowej, stłuczenia okolicy łędźwiowej, liniowego otarcia naskórka w obrębie lewego podżebrza i śródbrzusza o dł. 15cm co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni.

(dowody: protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie pokrzywdzonego A. K. (2) k. 60-63, protokół przesłuchania podejrzanego G. P. (1) k. 94-98, 124-126, 316-320, protokół przesłuchania pokrzywdzonego A. K. (2) k. 219-220, 429-429, protokół przesłuchania świadka J. K. k. 232-234, protokół przesłuchania świadka K. K. (1) k. 365-366, protokół przesłuchania pokrzywdzonego A. K. (2) k. 219-220, 428-429, protokół okazania rzeczy k. 367-375, protokół oględzin miejsca k. 68-69, protokół oględzin rzeczy – telefonu komórkowego z nagraniem filmem k. 105-112, 210-212, 430-433, protokół zatrzymania rzeczy k. 49-51, protokół przyjęcia wniosku o ściganie k. 439-441, protokół rozprawy przed Sądem Rodzinnym i Nieletnich w M. w sprawie I. N. 145/15 k. 556-570, dokumentacja leczenia k. 62, zeznania pokrzywdzonego A. K. (2) oraz zeznania świadka J. K. złożone na rozprawie w dniu 26 października 2016r. k. 759-766)

Tego samego dnia tj. 9 grudnia 2015r. G. P. (1) wraz z nieletnim S. P. i D. Ż. po napaści na A. K. (2) umówili się na spotkanie ok. godziny 16:00 w okolicy sklepu (...). Na umówionym spotkaniu stawiał się S. P., D. Ż. został w domu.

W trakcie spożywania piwa za sklepem (...) poinformował G. P. (1), iż w domu upośledzonej umysłowo rodziny K. znajduje się nowy telewizor. G. P. (1) wspólnie z S. P. postanowili go ukraść. O swoim zamiarze pochwalili się koleźce J. K., w celu zrealizowania swojego planu udali się więc w okolice ich domu. Około godziny 18:00 S. K. (1) wyszedł z domu zakupić mleko od sąsiada. Około godziny 18:30 kiedy S. K. (1) wrócił do domu i otwierał zamknięte na klucz drzwi za nim do domu wtargnęli G. P. (1) i S. P.. Obaj byli zamaskowani, posiadali zaciągnięte kominiarki na głowach i twarzach. Po wtargnięciu do mieszkania natychmiast przewrócili S. K. (1) na łóżko, na którym siedziała S. K. (2) – żona S. K. (1) wraz z małą córką A. K. (1). Sprawcy zaczęli uderzać S. K. (1) po całym ciele, kopać po głowie i tułowiu jednocześnie żądając wydania pieniędzy i kosztowności, grożąc zabiciem w razie odmowy ich wydania. Następnie sprawcy dokonali skrupowania S. i S. za pomocą plastikowych opasek zaciskowych, wiążąc pokrzywdzonym ręce. W tym czasie G. P. (1) zwrócił się do małej A. K. (1), aby wybrała kogo ma „oszczędzić”. Sprawcy cały czas bili S. K. (1), G. P. (1) przykładając mu nóż i nożyczki do ciała, twarzy, szyi, zadając rany cięte ucha i grożąc podcięciem szyi. S. K. (1) w wyniku zdarzenia doznał stłuczenia twarzoczaszki, stłuczenia prawej małżowiny usznej, złamania kości nosa, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni. Sprawcy przez cały czas żądali od pokrzywdzonych wydania wartościowych przedmiotów, pieniędzy, w tym obrączek. W tym celu dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych. S. K. (1) odmówił wydania obrączki, wtedy G. P. (1) zagroził mu, iż obetnie mu palca jeśli ten nie odda obrączki. W trakcie zajścia oskarżony G. P. (1) zażyczył sobie aby pokrzywdzona S. K. (2) zaparzyła mu kawę. W tym celu uwolnił jej ręce i pozwolił pójść do kuchni cały czas kontrolując co robi. Kominiarka G. P. (1) nie posiadała otworu na usta, aby wypić kawę nożem wyciął otwór w kominiarce. W pewnym momencie do mieszkania rodziny K. przyszedł A. S. brat S. K. (2). Drzwi od domu były zamknięte, sprawcy zamknęli je od środka. Widząc zbliżającego się do drzwi A. S. obaj schowali się do łazienki. A. S. posiadał własny klucz do domu. Kiedy wszedł do mieszkania został zaatakowany przez napastników, przewrócili go na podłogę, bili pięściami i kopali po całym ciele, głowie, przystawili mu nóż do szyi, grożąc podcięciem dokonali nacięcia skóry na ręce pokrzywdzonego, jak również przypalili kark żarzącym papierosem powodując u niego obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, trzech liniowych otarć naskórka przysrodnkowej powierzchni przedramienia prawego o wymiarach 3 cm na 4 cm, oparzenie I stopnia skóry karku o wym. 2 cm na 3 cm, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni. Sprawcy żądali od A. S. wydania pieniędzy, zabierając mu telefon komórkowy i papierosy, które to dobrowolnie wydał napastnikom. W tym czasie grozili A. S. oraz S. i S. K. (1), że jak zawiadomią o zajściu policję, to „wytną ich jak świnię”. Znalezione w mieszkaniu K. przedmioty sprawcy pakowali do torby znalezionej u pokrzywdzonych. Przed opuszczeniem mieszkania, G. P. (1) za pomocą noża odciął S. K. (3) warkocz przy skórze. Wskutek zdarzenia sprawcy dokonali zaboru rzeczy na łączną kwotę około 1719 zł. Sprawcy zostali zatrzymani bezpośrednio po dokonanych przestępstwie, a u G. P. (1) ujawniono przedmioty pochodzące z tego zdarzenia. Po zatrzymaniu G. P. (1) w tym samym dniu przeprowadzone badanie wykazało u niego stężenie alkoholu: I badanie godz. 23:21 – 0.91 mg/l, II badanie godz. 23:24 -0.84mg/l w wydychanym powietrzu.

W skutek tego zdarzenia S. K. (2) doznała załamania nerwowego, w obawie, iż kiedy oskarżeni wyjdą z zakładu karnego i zrobią krzywdę jej i jej rodzinie próbowała sobie odebrać życie poprzez połknięcie środków farmaceutycznych. Na skutek depresji trafiła do szpitala psychiatrycznego w L. na oddział zamknięty gdzie przeszła terapię. S. K. (1) po zdarzeniu zaczął nadużywać alkoholu, był z tego powodu leczony odwykowo w szpitalu w L..

(dowody: protokół oględzin miejsca k. 3-5, protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie pokrzywdzonej S. K. (2) k. 32-33, protokół przesłuchania pokrzywdzonego A. S. k. 65-66, protokół przesłuchania pokrzywdzonego S. K. (1) k. 75-76, protokół przesłuchania świadka G. P. (2) k. 47-48, protokół przesłuchania świadka M. M. (1) k. 78-79, protokół przesłuchania świadka A. Ś. k. 81-82, notatka urzędowa Policji k. 83-84, protokół przesłuchania podejrzanego G. P. (1) k. 94-98, 124-126, 316-320, protokół przesłuchania świadka J. K. k. 222-223, protokół przesłuchania pokrzywdzonej S. K. (2) k. 265-266, protokół przesłuchania pokrzywdzonego A. S. k. 269-270, protokół przesłuchania świadka G. P. (2) k. 380-381, protokół przesłuchania świadka K. K. (2) k. 526-527, protokół przesłuchania świadka D. D. k. 529-530, protokół przesłuchania pokrzywdzonego S. K. (1) k. 553, protokół przesłuchania małej pokrzywdzonej A. K. (1) k. 539-540, protokół z rozprawy Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 15 kwietnia 2016r. oraz z dnia 28 stycznia 2016r. sygn. akt III Nkd 145/15 k. 556-560, 561-568, protokół okazania rzeczy k. 85-86, 271-273, 275-276, protokół oględzin miejsca k. 3-8, 38-41, protokół oględzin osoby k. 26-29, 34-37, 87-90, 169-173, protokół oględzin rzeczy k. 235-248,

339-343, 362-363, protokół przeszukania k. 12-13, 44-45, 52-54, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 19-20, protokół przesłuchania małoletniej k. 539-541, dokumentacja leczenia k. 67, 91, 194-198, 193, 297-298, opinia sądowo-lekarska k. 193, 297-298, 300-301, opinia psychologiczna k. 200-202, 354-356, 358-360, 542-547, wycena z zakresu nieruchomości k. 292-295, 309, opinia traseologiczna k. 512-524, wyjaśnienia podejrzanego G. P. (1) k. 94-98, 124-127, 139-140, 184-185, 316-321, protokół z rozprawy z dnia 22 sierpnia 2016r. k. 678-679, zeznania pokrzywdzonych A. S., S. K. (1), S. K. (2), S. R. na rozprawie w dniu 19 września 2016r. k. 722-724, zeznania świadka M. M. (1), A. Ś. złożone na rozprawie w dniu 26 października 2016r. k. 762-765, zeznania M. M. (2) oraz P. B. (2) złożone na rozprawie w dniu 9 listopada 2016r. k. 779-785)

G. P. (1) urodził się (...) w C., posiada wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, bezdzietny, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych o dochodach ok. 2.500 zł, nie posiada majątku, karany (k. 190, 214), obecnie przebywa w Areszcie Śledczym w C. jako tymczasowo aresztowany.

Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości, tempore criminis miał on zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (tom II k. 323-328). Środowiskowo opiniowany jest względnie pozytywnie (tom II k. 335-337). W toku przesłuchania oskarżony wyraził skruchę i chęć dobrowolnego poddania się karze (tom II : k. 316-321, tom III k. 551, tom IV k. 641).

Sąd w całości dał wiarę zaliczonym w poczet materiału dowodowego dokumentom, w szczególności informacjom z K., protokołom przeszukania oraz zatrzymania zarówno osób jak i rzeczy, oględzin miejsca zdarzenia, opiniom kryminalistycznym. Zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji, treści z nich wynikające nie były kwestionowane przez strony. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w charakterze świadków oraz pokrzywdzonych. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania treści zeznań w/w świadków i pokrzywdzonych

Oskarżony G. P. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia, podając okoliczności ich popełnienia. Odnośnie czynu I i II aktu oskarżenia złożył obszernie wyjaśnienia, jego wyjaśnienia w tym zakresie bezpośrednio korelowały z zeznaniami bezpośrednio pokrzywdzonych tym zdarzeniem tj. S. K. (2), A. S., S. K. (1). Zeznania złożone przez M. M. (1) oraz A. Ś. znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonych jak i wyjaśnieniach oskarżonego, były również zgodne z zeznaniami funkcjonariuszy Policji D. D. i K. K. (2), którzy przybyli na miejsce zdarzenia W toku postępowania Sądowego powyżsi świadkowie złożyli zeznania zgodne z dotychczasowymi, które korelowały z pozostałym materiałem dowodowym. Pokrzywdzeni S. i S. K. (1) oraz A. S. w toku postępowania Sądowego złożyli zeznania zgodne z tymi z postępowania przygotowawczego oraz podtrzymali swoje dotychczasowe zeznania. Ich zeznania nie były wewnętrznie sprzeczne, wspólnie stanowiły logiczną całość, która znalazła potwierdzenie w wersji przedstawionej przez oskarżonego G. P. (1).

Wyjaśnienia oskarżonego odnoszące się do czynu III aktu oskarżenia również nie budziły zastrzeżeń Sądu. Oskarżony od początku przyznawał się do wszystkich popełnionych czynów, jego wyjaśnienia były zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego tym zdarzeniem tj. A. K. (2). Przebieg zdarzenia przedstawiony przez oskarżonego znalazł potwierdzenie również w zeznaniach świadka tego zdarzenia, którym był J. K.. Wyjaśnienia oskarżonego G. P. (1) oraz zeznania pokrzywdzonego A. K. (2) zarówno te złożone w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym korelowały z zeznaniami złożonymi przez brata pokrzywdzonego K. K. (1), któremu A. K. (2) o zdarzeniu opowiedział niedługo po jego zajściu. Brak było podstaw by odmówić waloru wiarygodności tym zeznaniom. Pokrzywdzony A. K. (2) oraz świadek J. K. w toku postępowania Sądowego złożyli zeznania zgodne z tymi z postępowania przygotowawczego oraz potwierdzili treść dotychczas złożonych zeznań.

Oskarżony G. P. (1) przyznał się również do popełnienia czynów IV i V z aktu oskarżenia, odnośnie tego zdarzenia w toku postępowania przygotowawczego złożył obszernie wyjaśnienia które były zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego tym zdarzeniem S. R. i bezpośrednim świadkiem tego zdarzenia A. Z. (1). Brak było podstaw by odmówić wiarygodności ich zeznaniom. Zeznania świadków były zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego. Brak było podstaw by odmówić im waloru wiarygodności.

W toku postępowania sądowego oskarżony G. P. (1) ponownie przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia, złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, początkowo zaproponował dla siebie karę 6 lat pozbawienia wolności, następnie podał, iż jest w stanie zgodzić się na karę od 4 do 5 lat pozbawienia wolności, wniosek został zwrócony albowiem oskarżonemu zarzucono zbrodnię, podczas gdy dobrowolnemu poddaniu się karze może poddać się osoba, której zarzuca się popełnienie występku.

Reasumując Sąd uznał, iż na wiarę zasługują zeznania oskarżonego złożone zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i w toku postępowania sądowego. Oskarżony od początku przyznawał się do zarzucanych mu czynów, złożył szczerze i wyczerpujące wyjaśnienia odnośnie okoliczności ich popełnienia, opisując dokładnie sposób działania. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują w potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych jak i pozostałych świadków, korespondują z pozostałymi dowodami w sprawie i stanowiły podstawę do ustalenia stanu faktycznego.

W pełni na wiarę zasługują zeznania świadków M. P., G. P. (2), E. S., E. P., M. M. (2) oraz P. B. (2) albowiem są one logiczne, spójne. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań w/w świadków, ich zeznania nie były kwestionowane przez nikogo.

Jako w pełni wiarygodne Sąd uznał również zeznania funkcjonariuszy Policji K. K. (2) i D. D., albowiem są one stanowcze, spójne i logiczne, a ponadto zgodne z zeznaniami świadków jak i wyjaśnieniami oskarżonego, oraz zgromadzoną dokumentacją. Świadców są osobami obcymi dla stron i nie zainteresowanymi tym, by zeznawać na korzyść którejkolwiek z nich.

Nie budzą żadnych wątpliwości Sądu sporządzone w sprawie opinie biegłych jako fachowe i zgodne z wymogami prawa.

Jeżeli chodzi o pozostałe dowody ujawnione w toku rozprawy to Sąd również dał im wiarę wobec tego, że dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, a strony nie kwestionowały ich wiarygodności.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, iż oskarżony G. P. (1) dopuścił się zarzucanych mu przestępstw określonych w art. 280 § 2 k.k. i art. 278 § 5 k.k., art. 158 § 1 k.k. 191a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., art. 190 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej z art. 280 § 2 k.k. podlega ten kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jeżeli sprawca rozboju posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Odpowiedzialności karnej z art. 278 § 1 k.k. kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Odpowiedzialności z § 5 cytowanego przepisu podlega kto kradnie energię lub kartę uprawniającą do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Odpowiedzialności karnej z art. 158 § 1 k.k. podlega ten kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k..

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony G. P. (1) w dniu 9 grudnia 2015r. w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim sprawcą, posługując się nożem oraz innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem w postaci nożyczek, zastosował przemoc polegającą na zadaniu ran ciętych ucha, bicia i kopaniu po ciele oraz głowie S. K. (1), czym naraził go na niebezpieczeństwo utraty życia albo

zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia twarzoczaszki, stłuczenia prawej małżowiny usznej, złamania kości nosa, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni oraz grożąc pozbawieniem życia S. K. (1), jego żonie S. K. (2) oraz małoletniej córce A. K. (1) lat 9 oraz grożąc odcięciem palców u rąk oraz podcięciem szyi S. K. (1) i S. K. (2), dokonał nadto skrępowania rąk plastikową opaską, czym doprowadził S. K. (1) i S. K. (2) do stanu bezbronności, po czym zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: telewizora marki L. (...) cale wraz z pudełkiem i kablem zasilającym szt. 1 o wartości 600 zł, torby koloru czarnego z napisem (...) szt. 1 o wartości 35 zł, zestawu do strzyżenia włosów składającego się z maszynki do strzyżenia wraz z akcesoriami i trymera o wartości 15 zł, tabletu marki P. (...) o 3G o wartości 240 zł, torby biodrowej koloru szaro czarnego wraz z opakowaniem o wartości 12 zł, maszynki do strzyżenia włosów marki (...) o wartości 25 zł, zestawu wiertel składającego się z dwóch opakowań wiertel z napisem S., zestawu wiertel bez oznaczenia i dwóch sztuk wiertel rozmiar 9 i 8 o wartości 27 zł, telefonu komórkowego marki N. kolom czerwonego nr (...) o wartości 35 zł, telefonu komórkowego marki (...) nr (...) bez szybki wyświetlacza o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki (...) bez nr (...) koloru czarnego z stłuczoną szybka wyświetlacza zewnętrznego o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki (...) bez numeru (...) koloru szarego z stłuczoną szybka o nieustalonej wartości, telefonu komórkowego marki N. nr (...) koloru czarnego o wartości 23 zł, telefonu komórkowego marki P. nr (...) o wartości 25 zł, telefonu komórkowego marki N. nr (...) bez tylnej klapki i baterii o nieustalonej wartości, pilot do dekodera koloru czarnego z napisem (...) o wartości 20 zł, trzech sztuk zwijanych miar o długości 3, 5 i 7,5 metra o wartości 24 zł, modemu marki H. nr (...) o wartości 60 zł, modemu marki (...) koloru białego o wartości 19 zł, okularów przeciwsłonecznych o nieustalonej wartości, latarki z napisem (...) o wartości 5 zł, latarki z metalu o długości 14 cm o wartości 4 zł, pompki do roweru koloru czerwonego z napisem (...) o wartości 10 zł, kabla euro TV o długości 1 m o wartości 3 zł, torby z napisem DIESEL o wartości 15 zł, dwóch sztuk obejm metalowych o wartości 9 zł, noża z tworzywa sztucznego koloru białe zielone o wartości 3 zł, kabla zasilającego N. o wartości 5 zł, opakowania z nożami do tapet o wartości 8 zł, zapalniczki z napisem P. M. o nieustalonej wartości, dwóch ładowarek koloru czarnego o wartości 20 zł, przedłużacza do słuchawek z napisem (...) o wartości 5 zł, dwóch ładowarek z napisem N. o wartości 40 zł, ładowarki z napisem (...) o wartości 18 zł, ładowarki z napisem P. o wartości 25 zł, ładowarki z napisem N. o wartości 20 zł, trzech silniczków wykonanych z metalu o wartości 15 zł, dwóch sztuk obrączek, jednej o wartości 250 zł oraz drugiej o nieustalonej wartości i nieustalonej karty bankomatowej o łącznej wartości około 1719 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonych.

Powyższe zachowanie bezspornie wypełniło znamiona przestępstwa z art. 280 §2 k.k. Oskarżony posługując się nożem doprowadził rodzinę K. do stanu bezbronności, a następnie dokonał zaboru ich mienia. Powyższy zachowanie oskarżonego wypełniło również znamiona przestępstwa określone w art. 278 § 5 k.k. albowiem oskarżony z domu rodziny K. ukraść również kartę bankomatową. Oskarżony swoim zachowaniem niewątpliwie wypełnił znamiona przestępstwa określone w art. 158 § 1 k.k., gdyż jak wynika z opinii-sądowo lekarskiej obrażenia jakie w trakcie zdarzenia oskarżony wraz z inną ustaloną osobą zadali S. K. (1) naraziły tego pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia twarzoczaszki, stłuczenia prawej małżowiny usznej, złamania kości nosa, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni.

Sprawstwo i wina oskarżonego co do czynu I części wstępnej wyroku nie budzi wątpliwości. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z zeznaniami świadków.

Materiał dowodowy nie pozostawia również wątpliwości, że oskarżony G. P. (1) dokonując napaści na dom rodziny K. działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim sprawcą posługując się nożem, zastosował przemoc polegającą na: zadaniu ran ciętych ręki, bicia i kopania po ciele oraz poparzenia palącym papierosem na karku A. S., czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy, trzech liniowych otarć naskórka przyśrodkowej powierzchni przedramienia prawego o wym. 3 cm na 4 cm, oparzenie I stopnia skóry karku o wym. 2 cm na 3 cm, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni oraz grożąc pozbawieniem życia z przystawionym nożem do szyi, zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci telefonu komórkowego marki N. oraz papierosów o łącznej wartości około 50 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego.

Powyższym zachowaniem oskarżony wypełnił przesłanki przestępstw określonych w art. 280 §2 k.k. oraz 158 § 1 k.k. Bezspornym jest, iż G. P. (1) za pomocą noża doprowadził A. S. do stanu bezbronności, a następnie przywłaszczył jego telefon komórkowy, wypełnił więc znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. Obrażenia jakie spowodował u oskarżonego, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim, spowodowały naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni, a biorąc pod uwagę okoliczności zdarzenia i sposób zadawania obrażeń nie ulega wątpliwości, iż naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku, o którym mowa w art. 157 § 1 k.k. Tym samym spełnione zostały znamiona określone w art. 158 § 1 k.k.

Sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie czynu I i II części wstępnej wyroku nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżony w toku procesu przyznał się do wszystkich zarzuconych mu czynów jednocześnie podając okoliczności ich popełnienia.

Zgodnie z art. 91 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, Sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę wymiaru dla każdego z tych przestępstw w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Czyny z pkt I i II części wstępnej wyroku oskarżony popełnił, w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Do zdarzenia, w którym pokrzywdzonym został A. S. doszło bowiem w trakcie trwania zdarzenia u rodziny K. w tym samym dniu i czasie tj. 9 grudnia 2015r. w godzinach popołudniowych.

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, Sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Mając na względzie dyspozycję wynikającą z przywołanych przepisów Sąd uznał oskarżonego G. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. oraz za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to na mocy art. 280 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 7 lat pozbawienia wolności.

Odpowiedzialności karnej z art. 191a § 1 k.k. podlega kto utrwała wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej, używając w tym celu wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny, albo wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody rozpowszechnia.

Zgodnie natomiast z art. 18 § 2 k.k. odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia również wątpliwości, iż oskarżony G. P. (1) w dniu 9 grudnia 2015r. w miejscowości S. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi dwoma nieletnimi sprawcami posługując się nożem, zastosował wobec A. K. (2) przemoc polegająca na: biciu, szarpaniu i kopaniu po ciele, czym naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy z wybroczynami krwawymi w okolicy skroniowej lewej, stłuczenia twarzy z wybroczynami krwawymi w okolicy obu policzków, otarć naskórka w okolicy między łopatkowej oraz braku prawego, stłuczenia kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego, głębokich otarć okolicy lędźwiowo-krzyżowej, stłuczenia okolicy lędźwiowej, liniowego otarcia naskórka w obrębie lewego podżebrza i śródbrzusza o dł. 15 cm, co naruszyło czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni i na przykładaniu do ciała ostrza noża, rozebraniu do naga, a następnie zabrudzeniu ciała i twarzy odchodami zwierzęcymi w/w pokrzywdzonego i po doprowadzeniu go do stanu bezbronności poprzez obezwładnienie w postaci siadu okrakiem na tułowi, grożąc A. K. (2) pozbawieniem życia zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci jego odzieży o łącznej wartości około 100 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonego,

a następnie nakłonił ustalonego nieletniego do utrwalenia na telefonie komórkowym wizerunku nagiego A. K. (2) bez jego zgody.

Nie ulega wątpliwości, iż powyższym zachowaniem oskarżony G. P. (1) wypełnił znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. Za pomocą noża doprowadził A. K. (2) do stanu bezbronności, a następnie zabrał jego ubranie. Zachowanie oskarżonego wypełniło również znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. gdyż G. P. (1) bijąc wspólnie z innymi osobami pokrzywdzonego podczas tego zdarzenia spowodował u niego obrażenia naruszające czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni. Charakter tych obrażeń wskazuje, że pokrzywdzony był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 k.k. Zachowaniem swoim oskarżony wypełnił również znamiona przestępstwa określonego w art. 191a §1 w zw. z art. 18 § 2 k.k. Bezspornym jest, iż oskarżony nakłonił ustalonego małoletniego do utrwalenia wizerunku nagiego pokrzywdzonego za pomocą telefonu komórkowego.

Sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie czynu III części wstępnej wyroku także nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznał się do popełnionego czynu jednocześnie podając okoliczności ich spełnienia.

Tym samym Sąd uznał oskarżonego G. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 158 § 1 k.k. oraz art. 18 § 2 k.k. w związku z art. 191a § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 280 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu czyn ten nie został popełniony w ramach ciągu przestępstw, o którym była mowa wyżej, gdyż nie zostało spełnione znamię działania z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Odpowiedzialności karnej z art. 190 § 1 k.k. podlega ten kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony G. P. (1) w dniu 25 października 2015r. w S. kierował groźbą karalną pozbawienia życia pod adresem S. R., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę spełnienia.

Sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie czynu IV części wstępnej wyroku nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznał się do popełnionego czynu jednocześnie podając okoliczności jego popełnienia.

Tym samym Sąd uznał oskarżonego G. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Odpowiedzialności karnej z art. 157 § 2 k.k. podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Ponownie należało stwierdzić, iż zgromadzony materiał dowodowy w sprawie jednoznacznie wskazuje, iż oskarżony G. P. (1) w dniu 25 października 2015r. w S. dokonał naruszenia czynności narządu ciała S. R. poprzez kopanie po głowie i tułowiu oraz uderzaniu pięścią w głowę, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy oraz zasinienia oczodołu prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres do 7 dni.

Sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie czynu V części wstępnej wyroku nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego przyznał się do popełnionego czynu jednocześnie podając okoliczności jego popełnienia.

Tym samym Sąd uznał oskarżonego G. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85 § 1 i § 2 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Art. 86 § 1 k.k. stanowi, iż Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Zatem zgodnie z dyspozycją art. 85 § 1 i § 2 k.k. oskarżonemu G. P. (1) za popełnione przestępstwa należało wymierzyć karę łączną. Za czyny opisane w pkt. I, II, III, IV i V oskarżonemu wymierzono kary tego samego rodzaju podlegające łączeniu. Stosownie do treści art. 91 § 2 k.k. jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału. Ponieważ oskarżony został uznany za popełnienie ciągu przestępstw oraz innych przestępstw, ten przepis stanowił podstawę do wydania wobec niego wyroku łącznego.

Mając na względzie treść przepisu art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do wymierzenia oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze od 7 lat do 12 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego w pkt 1-4 wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu G. P. (1) karę łączną 9 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając kary jednostkowe jak i karę łączną, uwzględnił, sposób w jaki działał oskarżony, natężenie agresji jakie towarzyszyło popełnionym przestępstwom oraz ilość dokonanych czynów zabronionych, Sąd wziął pod uwagę również dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Zdaniem Sądu kary jednostkowe i kara łączna 9 lat pozbawienia wolności spełniają cele stawiane karze przez ustawę oraz uświadomią oskarżonemu konieczność respektowania norm prawnych oraz nieuchronność ujemnych konsekwencji ich lekceważenia. W realiach niniejszej sprawy konieczne jest surowe potraktowanie oskarżonego G. P. (1), który w ten sposób zostanie niejako zmotywowany do przestrzegania przepisów prawa. Poza przyznaniem się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia wyjaśnień, właściwie brak jest innych okoliczności łagodzących, które mogłyby wpłynąć na wymiar kary. Również względy prewencji ogólnej przemawiają za surowością karania tego rodzaju przestępstw. Sąd wymierzając karę oskarżonemu brał pod uwagę między innymi stopień społecznej szkodliwości społecznej zarzucanych oskarżonemu czynów, jak i stopień zawinienia oraz uwzględnił cele wychowawcze i zapobiegawcze, jakie winna realizować wymierzona kara.

Oskarżony G. P. (1) jest sprawcą młodocianym, gdyż w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat, a w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat (art. 115 § 10 k.k.). Z tego też względu stosownie do treści art. 54 § 1 k.k. wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się przede wszystkim tym, żeby sprawcę wychować. Kierowanie się względami wychowawczymi w żaden sposób nie oznacza jednak, że wymierzona kara ma być karą łagodną. Przepis art. 54 k.k. nie zawiera dyrektywy pobłażliwego, czy nawet łagodnego traktowania sprawców, a więc wynikające z tej szczególnej dyrektywy wymiaru kary pierwszeństwo celów wychowawczych nie oznacza nakazu orzekania wobec takich sprawców kar łagodnych (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 listopada 2015 r., II AKa 306/15). Jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 20 sierpnia 2015 r. w sprawie II AKa 244/15 „w stosunku do młodocianych sprawców groźnych przestępstw, których stopień demoralizacji jest znaczny, zgodnie z dyrektywą art. 54 § 1 k.k. i art. 53 k.k. należy orzekać kary surowe, pozwalające na prowadzenie długotrwałego procesu wdrażania do przestrzegania porządku prawnego, pozwalające na doprowadzenie procesu wychowania sprawcy do pozytywnego rezultatu”.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się groźnych przestępstw, o dużym ładunku stopnia społecznej szkodliwości i orzeczona kara musi być odpowiednio surowa, by była adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów.

Sąd poza celami kary o charakterze indywidualnym orzekając karę pozbawienia wolności uwzględnił wpływ, jaki kara wymierzona w konkretnym wypadku może mieć na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi o wpływ, jaki orzeczona kara powinna wyrzucić w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosowanego do tych ocen postępowania, o potwierdzenie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawcy są sprawiedliwie karani.

Wpływ ten orzeczona kara powinna wywierać przede wszystkim na środowisko sprawcy, ale również i na środowisko pokrzywdzonych, aby ugruntować świadomość, że ten, kto w przestępczy sposób narusza dobra pozostające pod prawną ochroną zostanie sprawiedliwie ukarany, tym bardziej iż pokrzywdzeni cały czas pozostają w obawie przed ewentualnym opuszczeniem zakładu karnego przez oskarżonego G. P. (1). Uczucie strachu przed oskarżonym u upośledzonych umysłowo S. i S. K. (2) doprowadziło ich w konsekwencji do utraty zdrowia psychicznego, po zajęciu trafili oni na leczenie do zakładu psychiatrycznego w L.. Pokrzywdzonej po zdarzeniu wydają się, że każdy rówieśnik oskarżonego jest jego kolegą i będzie chciał się zemścić za zgłoszenie zdarzenia na Policję. Kara za popełnienie tak poważnych przestępstw jakich dopuścił się oskarżony i konsekwencje jakie ich popełnienie poniosło za sobą wymaga by była ona stosownie dotkliwa i dolegliwa, aby pozostawała współmierną do społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia sprawcy. Przypisane G. P. (1) przestępstwa cechuje niewątpliwie bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości.

Powyższe okoliczności świadczą w ocenie Sądu, że orzeczone kary jednostkowe i kara łączna są adekwatna do stopnia winy oskarżonego, a także uwzględnia stopień szkodliwości społecznej jego czynów. Oprócz celów prewencyjnych i wychowawczych wobec oskarżonego czyni również zadość kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, które otrzymuje sygnał, że takie zachowania są naganne i karane z zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Jak już wskazywano jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy. Z tego względu w ocenie Sądu niezasadne było wymierzanie kary surowszej, a w szczególności w wysokości wnioskowanej przez Prokuratora na rozprawie, gdyż byłaby to kara nadmiernie surowa. Na marginesie należy zauważyć, iż Prokurator zaakceptował pierwotny wniosek oskarżonego o wymierzenie kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności, czemu dał wyraz kierując do sądu nie uwzględniony z powodów formalnych wniosek w trybie art. 335 k.p.k., a zatem jako daleko niekonsekwentne jawi się zgłoszone na rozprawie żądanie wymierzenia kary blisko dwukrotnie surowszej.

Zgodnie z art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Mając na względzie, iż oskarżony G. P. (1) był pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 października 2015 roku do dnia 27 października 2015 roku oraz od dnia 9 grudnia 2015 roku do dnia 9 listopada 2016 roku, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 października 2015 roku do dnia 27 października 2015 roku oraz od dnia 9 grudnia 2015 roku do dnia 9 listopada 2016 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 44 § 2 k.k. Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. Tym samym Sąd na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci metalowego ostrza noża kuchennego, ośmiu sztuk niedopałków, dwóch sztuk plastikowych zacisków elektrycznych, dwóch kopert koloru białego ze śladami spodu obuwia, kartki koloru białego ze śladami spodów obuwia, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych Nr 1/5/16/P, pod pozycją 4,6,7,11,12,13 na k. 399-404 akt.

Art. 46 § 1 k.k. stanowi, iż w razie skazania Sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. § 2 cytowanego przepisu stanowi, że jeżeli orzeczenie obowiązku określonego w § 1 jest znacznie utrudnione, Sąd może orzec zamiast tego obowiązku nawiązkę w wysokości do 200 000 złotych na rzecz pokrzywdzonego, a w razie jego śmierci w wyniku popełnionego przez skazanego przestępstwa nawiązkę na rzecz osoby najbliższej, której sytuacja życiowa wskutek śmierci pokrzywdzonego uległa znacznemu pogorszeniu. W razie gdy ustalono więcej niż jedną taką osobę, nawiązki orzeka się na rzecz każdej z nich.

Na rozprawie w dniu 19 września 2016r. pełnomocnicy pokrzywdzonych S. K. (1), S. K. (2) oraz A. S. złożyli wnioski o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia w kwocie po 50.000 zł. Ponieważ orzeczenie obowiązku naprawienia szkody u i zadośćuczynienia było utrudnione Sąd w ich miejsce orzekł nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych. Zdaniem Sądu nawiązka w kwocie po 20.000 zł będzie kwotą stanowiącą rekompensatę rzeczywistej szkody jak również będzie stanowić adekwatne zadośćuczynienie za doznane krzywdy. Obowiązek naprawienia szkody obejmuje, podobnie jak w prawie cywilnym, zarówno *damnum emergens*, jak i *lucrum cessans*, ale także, że wysokość szkody ustala się przy zastosowaniu przepisów prawa cywilnego. Artykuł 444 § 1 k.c. stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Bez wątplenia oskarżony czynem I i II z części wstępnej wyroku dokonał uszkodzenia ciała S. K. (1) oraz A. S.. Zadane obrażenia spowodowały u wskazanych pokrzywdzonych rozstrój zdrowia na okres do 7 dni. Przy ustaleniu wysokości orzeczonej nawiązki Sąd miał w polu widzenia, iż w okresie po zdarzeniu S. K. (2) popadła w depresję, była leczona w zakładzie psychiatrycznym w L.. S. K. (1) w skutek przestępstwa jakiego dokonano na nim i jego rodzinie zaczął sięgać po alkohol. Jak wynika z zeznań pracowników ośrodka pomocy społecznej P. B. (2) oraz M. M. (2) opiekujących się upośledzoną umysłowo rodziną K. po zdarzeniu z dnia 9 grudnia 2015r. pokrzywdzeni boją się wychodzić z mieszkania, S. K. (2) stała się skryta, podjęła próby samobójcze, kontakt z rodziną stał się utrudniony. A. K. (1) cały czas korzysta z opieki psychologa.

Tym samym Sąd na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego G. P. (1) na rzecz pokrzywdzonych:

- S. K. (2) nawiązkę w kwocie 20.000 złotych
- S. K. (1) nawiązkę w kwocie 20.000 złotych
- A. S. nawiązkę w kwocie 20.000 złotych.

W ocenie Sądu orzeczenie nawiązki w wysokości wnioskowanej przez pełnomocników pokrzywdzonych nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż kwoty te nie są adekwatne do krzywd i szkód odniesionych przez pokrzywdzonych, co nie zamyka pokrzywdzonym prawa do dochodzenia ewentualnych dalszych roszczeń na drodze postępowania cywilnego.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze i art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S.-Z. kwotę (...),56 tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT, adw. P. B. (1) kwotę 1195,56 zł (tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT, r. pr. D. J. kwotę 1195,56 zł tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT; r. pr. J. B. kwotę 1195,56 zł tytułem zwrotu kosztów nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu, z uwzględnieniem należnego podatku VAT;

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd uwzględniając sytuację materialną oskarżonego zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.